

Nr 169.

Av herr **Holmgren m. fl.**, om *höjning av anslaget till statens meteorologisk-hydrografiska anstalt.*

För Sveriges jordbrukare äro de väderleksrapporter och väderleksutsikter, som utsändas genom rundradio, av största praktiska värde, och full enighet torde på landsbygden råda därom, att de utgöra en av de högst skattade och outhärligaste delarna av radioprogrammen. Säkerligen har förekomsten av sådana rapporter och prognoser spelat en avgörande roll för den hastiga spridningen av radiolyssnare på landsbygden, och utan all fråga torde våra lantmän anse väderlektjänstens utsändningar utgöra den viktigaste valutan för licensavgifterna. Emellertid är det med nuvarande anordning en allvarlig olägenhet att dessa rapporter nå lyssnarna så sent som klockan 21,30. Redan avlyssnandet av så sena rapporter är mångenstädes förenat med svårighet och ingriper störande i vår lantbefolknings vanor, sådana de betingas av det dagliga arbetet, vilket både börjar och slutar tidigare än förhållandet är i städerna. Men därtill kommer även att en så sent mottagen prognos i allmänhet ej kan utan svårighet användas vid planerandet av nästa dags arbeten. Dessa, som ofta kräva särskilda förberedelser och som i många fall måste medföra budsändningar och order till avlägsna platser, kunna omöjligt draga full nytta av prognoser, som ankomma först efter den tid, då lantbefolkningen går till vila.

I statsverkspropositionen (nionde huvudtiteln) finnes å sid. 453 omnämnt en skrivelse från Östergötlands läns hushållningssällskaps förvaltningsutskott, vari framhålles, att det vore av största värde, om de väderleksobservationer, som utföras klockan 14, kunde bearbetas och utsändas i radio före klockan 18. I samma riktning hava Malmöhus läns och Kristianstads läns hushållningssällskap uttalat sig. Lantbruksstyrelsen har anslutit sig till dessa uttalanden. Såsom framgår av styrelsens för statens meteorologisk-hydrografiska anstalts skrivelse av 4 juni 1929, avtryckt i statsverkspropositionen, nionde huvudtiteln, sid. 453, skulle den utökning av väderlektjänsten, som för ändamålet vore behöflig, kräva en förhöjning av anstaltens ordinarie anslag till icke-ordinarie befattningshavare med 6,126 kronor, dyrtidstillägg ej inberäknade. Härtill kommer en behöflig ökning av anstaltens ordinarie anslag till observatörer med 2,000 kronor, vilket belopp emellertid, med hänsyn till befintlig reservation, ej behöver begäras för nästkommande budgetår. Det synes med allt

fog kunna ifrågasättas, att dessa ökade kostnader bestridas från inkomsten av rundradiorörelsen, då otvivelaktigt väderleksrapporterna i avsevärd grad bidra till att öka licensinnehavarnas antal. Emellertid synes en sådan anordning icke kunna ske utan riksdagens medgivande.

Med stöd av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta att anslagen till statens meteorologisk-hydrografiska anstalt måtte höjas med 6,126 kronor eller, med dyrtidstilläggen inräknade, 7,100 kronor, fördelade på det sätt, som angives i styrelsens för statens meteorologisk-hydrografiska anstalt skrivelse den 4 juni 1929.

Stockholm den 20 januari 1930.

Bj. Holmgren.

Ola Jeppson.

Nils Månsson.

John Jönsson,

Nils Olsson,

Th. Gardell,

Boa.

Rödningsberg.

Gahns.